

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 114. Repetitæ ejusdem Ducis preces

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

num dispendio, captivum abducere velit, Sæcul. XV.
A.C. 1471.
 jamque omnia ad tuam ruinam sunt parata. Burgundus ad utramque Epistolam responsum dedit, sed Connestabilis literas tam iniquo tulit animo, ut eis non modo respondere dedignaretur, sed etiam eundem perfrictæ frontis hominem compellaret.

§. CXIV.

Repetitæ ejusdem Ducis preces.

Præterea ægerrime ferebat Burgundus, quod Filiam suam nuptui dare per vim metumque urgeretur; quapropter copias conscripsit, quas delectu habito prope Atrebatum contraxit, ipseque Sommonam versus duxit, ubi Pequinia-cum urbem feliciter occupavit. Atamen, cum sub idem tempus totius Burgundici Comitatus seditionem ab Arausionensi Principe conflata intelligeret, simulque ei nuntiatum esset, quod alter Regis Franciæ exercitus ipsum quoque Ducatum infestis armis invasisset, Dux propriis suis viribus, copiisque diffusus, omnem penitus spem abjecit. Nec parum timorem augebat fama, quod Galli exercitum nuperrime a Burgundi Belliducibus tumultuarie contractum nullo ferme negotio profligassent, eoquod copiarum ad militaris disciplinæ leges compositas

Sæcul. XV.
A. C. 1471.

Mezerai.
Synops.
chronol. Hist.
Franc. to. 3.
in 12mo sub
Ludov. XI.

positæ deessent, quæ hostium impetus repellerent. Eodem etiam tempore Duci significabatur, a Gallis quasdam urbes fuisse obsessas, captasque; alias vero ultronee ad deditiois condiciones descendisse, ac demum reliquam Provinciæ partem, nisi in tempore validis suppeditis adjuvetur, cum Victoribus pacisci decrevisse. Dux cum obsessis succurrendo impar esset, & merito pertimesceret, ne ceteri ejus subditi metu calamitatum, quibus jamjam utriusque Burgundiæ incolas premi cernebant, animo frangerentur, pacem a Rege, qui tum Bellovaci agebat, petere statuit, datisque ad Ludovicum IX. literis, si Mezerajo credimus, eidem cuncta eorum, qui eum adversus Regem concitabant nomina, & consilia detexit; imo nuperas ei epistolas, quas a Connestabili, necnon ab Aquitaniæ & Britannæ Ducibus receperat, submit, prout alius quidam Authcr testatur. Nempe; nemo unquam acerbius aliorum fraudes patitur, quam qui ipse opportune alios fallere potuisset.

Rex, quamvis longe magis perfidam horum trium Principum temeritatem obstupesceret, quam injuria sibi ab eis illata offensus esset, nihilominus dolori suo imperandum censebat; sperabat enim Ludovicus, quod brevi Regina ejus uxor, cum uterum gestaret, masculam prolem in

in lucem ederet; nec sua eum spes fefel- Sæcul. XV.
 lit: Regina enim enixa est Filium, nomine A.C. 1471.
 Carolum VIII. Hinc jam non amplius
 Rex fratris sui nuptias cum Burgundi
 Filia ejusdem Ducatus hærede in votis
 habebat; verebatur enim, ne Aquitan-
 niæ Dux plurimum crescente ejus po-
 tentia Filium recens natum, quem Rex
 eveniente mortis casu pupillum relinque-
 re cogeretur, regno exueret. Quare
 nulla mora datis ad Burgundum literis
 eidem significat, se haud gravate cum eo
 in gratiam rediturum, ea tamen lege, ut
 & ipse Franciæ regnum turbare cessa-
 ret. Attamen cum Burgundiæ Dux a
 Peronnensis concordiæ articulis nihil re-
 mittere vellet, non nisi de induciis agi cæ-
 ptum est, quæ etiam ad annum dunta-
 xat mutuo consensu Abbavillæ firmatæ
 sunt, nequidquam obluctante Connesta-
 bili, qui sua consilia hoc pacto dissipari
 ægerrime ferebat. Hic oppidum S. Quin-
 tini in manibus suis tenebat, ejusque
 Præfecturam Rex eidem concesserat.
 Hanc urbem Connestabilis valido militum,
 quos omnes sibi addictissimos noverat,
 præsidio firmabat, ipseque oppidum
 tuebatur: cum igitur Burgundiæ Dux
 urbem sibi restitui postularet, inter utrum-
 que nova exorta est contentio. Rex li-
 tem dirimere noluit, ne Connestabilis
 inde offensus Ducis opem imploraret, a
 quo

Sæcul. XV. quo potenter fuisset defensus, si S. Quinti oppidum ex Regis sententia Burgundo fuisset restitutum.

§. CXV.

*Rex nuptiis Aquitannicæ Ducis cum
Filia Burgundiæ Hærede
obludatus.*

Induciæ licet religiose servatæ essent, nihilominus Burgundiæ Dux, nec suos belli Præfectos nec selectiores copias sacramento solvebat, & a filiæ suæ nuptiis cum Aquitannicæ Duce minus alienum fovere animum videbatur, quamvis re ipsa potius invitus esset. Verum res jam eo perducta erat, ut Montis Albani Episcopus Romam ablegaretur, qui a Papa obtineret, ut sponsis, cum propinquitatis vinculo ligati essent, legis gratia fieret. Ludovicus rem edoctus, confestim ad Ducem Aquitannicæ Buchagium ablegat, qui eum ab hujusmodi connubii proposito avocare niteretur. Huic Aquitannus non tam verbis, quam acerbis adversus Regem querelis respondit, in hæc etiam verba prorumpens: Rex nullam omnino prætermittit occasionem, qua suam in me invidiam demonstrat: Hanc ob rem Aquitannicæ cum Burgundiæ Duce cæptum negotium perficere decrevit, declarans, se Ludovico XI, quam primum